

Arrest

nr. 70 861 van 28 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 september 2011 met refertenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. LETEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 26 december 2007 en heeft zich op 27 december 2007 een eerste keer vluchteling verklaard. Op 17 maart 2009 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 28 december 2010 verklaarde verzoeker zich een tweede keer vluchteling.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 28 december 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 10 maart 2011.

1.3. Op 29 juli 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 29 juli 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Lashkargah in de provincie Helmand. Uw vader is van origine Pashtun, terwijl uw moeder Hazara is. U bent een sjiïet. U bent geboren op de 21ste van de negende maand in het jaar 1371 (12 december 1992). Uw vader werd vermoord tijdens gevechten toen u een jaar oud was. Nadat uw moeder hertrouwde met Yunnus werd u opgevoed door uw grootouders langs moederskant in Karte Lagan te Lashkargah. U had zelden nog contact met uw moeder, die aan de grens in Zahedan of Zabul zou wonen. U heeft twee halfzussen en drie halfbroers. Op zesjarige leeftijd verliet u samen met uw grootouders en twee tantes Afghanistan omwille van de oorlogssituatie. U vestigde zich met uw familie in het dorp Khanoj in de provincie Kerman te Iran. U kende er steeds een illegaal statuut. Een tante (Samira) keerde na haar huwelijk terug naar Afghanistan, terwijl de andere (Aqala) na haar huwelijk in Kerman bleef. U ging in Khanoj gedurende vijf jaar naar school en begon op twaalfjarige leeftijd te werken. Na het Afgaans nieuwjaar van 1386 (Gregoriaanse kalender maart/april 2007) werd u samen met uw grootouders thuis opgepakt door de "Kurdan" (Iraanse militairen). U werd gedurende een nacht en een dag opgesloten in een detentiecentrum te Kerman en vervolgens overgebracht naar het deportatiecentrum Sange Safid in Mashad. Enkele dagen later werden jullie via Herat gedeporteerd. Per bus reisden jullie naar Kabul. Omdat er geen enkele overheidshulp verstrekt werd aan gerepatrieerden, keerden jullie terug naar uw geboorteplaats te Lashkargah. Ongeveer drie maanden na uw aankomst, kort voor het begin van de ramadan in 1386, werd u 's nachts ontvoerd door enkele mannen. Een van de mannen was uw oom, een broer van uw vader, die niet akkoord was dat u als sjiïet leefde. Hij eiste dat u zich als zoon van een Pashtun bekeerde tot soenniet. U leerde bidden volgens de wijze van de soennieten, u werd ritueel gewassen en vervolgens werd er een schaap geslacht als offer. Enkele dagen nadien was een Hazara-buurling bereid u naar uw grootouders terug te brengen. Uit vrees voor uw oom besloot uw grootvader dat u beter Afghanistan kon verlaten. Samen met uw grootvader reisde u per wagen via Kandahar, Maywand, Falat en Ghazni naar Kabul, waar u verbleef bij de smokkelaar. De volgende dag vertrok u per wagen via Kandahar naar Herat. U stak de grens over te Islam Qala. Via Mashad en Teheran reisde u verder tot het Turkse Van. U weet niet via welke andere landen u uiteindelijk België bereikte, alwaar u op 27 december 2007 asiel aanvraagde. Het Commissariaat-generaal weigerde u op 17 maart 2009 zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. U ging niet in beroep tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal.

Een tweede asielaanvraag diende u op 28 december 2010 in, na deelname aan een hongerstaking.

Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u een paspoort, een taskara en attesten van uw schoolcarrière in België voor.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal wees uw eerste asielaanvraag af omdat er geen geloof kon gehecht worden aan uw reële achtergrond, uw profiel en verblijfplaatsen.. U brengt inhoudelijk geen nieuwe elementen aan en beroept zich op dezelfde feiten als tijdens uw eerste asielaanvraag.

De nieuwe documenten die u naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag voorlegt, vermogen de eerdere beslissing van het Commissariaat-generaal echter niet te wijzigen. In het licht van de vaststellingen tijdens uw eerste asielaanvraag kan de taskara, waarvan u slechts een kopie neerlegt, de geloofwaardigheid niet herstellen. Zoals blijkt uit het aan het administratief dossier toegevoegde rapport kan er aan Afghaanse documenten overigens slechts een erg relatieve bewijswaarde toegekend worden door de grote mate van corruptie en de bloeiende handel in valse Afghaanse documenten in Afghanistan en Pakistan. Dat het neergelegde paspoort louter op de kopie van uw taskara steunt, ondermijnt ook aanzienlijk de bewijskracht van het paspoort (CGVS p.2,3,4). De neergelegde Belgische schooldocumenten hebben geen uitstaans met de voorgehouden nood aan bescherming volgens de Conventie van Genève of de definitie van de subsidiaire bescherming. De neergelegde documenten kunnen bijgevolg geen afbreuk doen aan de eerdere bevindingen van het Commissariaat-generaal.

Tenslotte moet er gewezen worden op de verklaringen die u biedt voor de opmerkingen aangaande uw povere kennis aangaande uw voorgehouden regio van afkomst, die in de beslissing van het Commissariaat-generaal opgesomd werd. U schuift de verantwoordelijkheid voor het niet of foutief beantwoorden van verschillende vragen volledig in de schoenen van de tolk (CGVS p.2,3).

U beschuldigt de tolk die u bijstond tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal niet zozeer van een slechte communicatie als wel van doelbewuste sabotage, zo blijkt uit uw verklaringen. Dit is niet ernstig en dergelijke ongefundeerde uitspraken volstaan allerminst om de argumenten in de beslissing van het Commissariaat-generaal te ontkrachten. Bovenstaande opmerkingen doen besluiten dat u in uw tweede asielaanvraag geen elementen aanbrengt die er in slagen een nieuw licht te werpen op de beoordeling van uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal. Bijgevolg moet u andermaal de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus geweigerd worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Verzoeker voert aan dat hij amper zes jaar was toen hij zijn regio van afkomst, provincie Helmand in Afghanistan, samen met zijn grootouders verliet om zich op clandestiene wijze te gaan vestigen in Iran, zodat het geenszins bevreemdend is dat hij maar geringe informatie kan verstrekken over zijn geboortedorp. Hij wijst erop dat hij een paspoort indient dat hij bekam via de Afghaanse ambassade in Brussel en een taskara die hem door zijn oom vanuit Afghanistan werd opgestuurd, zodat het geenszins serieus is dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt dat verzoeker niet zou aantonen afkomstig te zijn uit Afghanistan. Hij besluit dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend omdat UNHCR erkend dat de provincie Helmand een risicozone is.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag op 17 maart 2009 omdat hij door ongeloofwaardige verklaringen inzake zijn recent verblijf en recente afkomst uit Lashkargah, Helmand, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de onmogelijkheid stelt om een correct en duidelijk beeld te krijgen van zijn profiel, zijn verblijfplaats(en) van de voorbije jaren, zijn eventuele verblijfssituatie in derde landen of de redenen waarom hij deze plaatsen heeft verlaten.

Verzoekers tweede asielaanvraag wordt geweigerd omdat de nieuwe documenten, met name een paspoort afgeleverd door de Afghaanse ambassade dat steunt op een loutere kopie van een taskara, geen afbreuk doen aan de eerdere bevindingen van het Commissariaat-generaal. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststelling dat aan Afghaanse documenten slechts een erg relatieve bewijswaarde kan worden toegekend door de grote mate van corruptie en de bloeiende handel in valse Afghaanse documenten en het paspoort louter op de kopie van zijn taskara steunt, zodat dit aanzienlijk de bewijskracht van het paspoort ondermijnt.

2.4. In de mate verzoeker betoogt dat het niet bevreemdend is dat hij slechts weinig informatie kan geven over zijn geboortedorp vermits hij amper zes jaar was toen hij zijn regio verliet en het niet serieus is dat het Commissariaat-generaal stelt dat hij zijn afkomst uit Afghanistan niet aantoon, benadrukt de Raad dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de asielzoeker zelf en dat zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, hij moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (R.v.St., nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.205).

In casu is de Raad van oordeel dat van verzoeker, gelet op zijn leeftijd en zijn verklaring dat hij als kind samen met zijn grootouders naar Iran zou zijn gevlucht, geen uitgebreide kennis over zijn geboortestreek wordt verwacht, doch dat wel mag worden aangenomen dat hij over de actuele situatie in Lashkargah enige kennis bezit vermits hij daar wel enkele maanden zou hebben verbleven na zijn

deportatie. Zijn manifest gebrek aan kennis over de actuele situatie in Lashkargah/Helmand, niet tegenstaande de provincie Helmand een bijzonder onrustige provincie is, zoals in de eerste beslissing wordt gesteld, het feit dat hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag geen enkel begin van bewijs indiende van zijn identiteit en nationaliteit en zijn gebrek aan begin van bewijs met betrekking tot de verblijfssituatie van zijn grootouders/ouders in Iran, maken het onmogelijk een correct beeld te krijgen van verzoekers afkomst.

De nood aan bescherming geboden door artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet immers getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. Voorts wijst de Raad op artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet waaruit afgeleid dient te worden dat regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie in het land van herkomst in aanmerking dienen genomen te worden bij de beoordeling voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade. Derhalve kan verzoeker niet volstaan met een verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch is het noodzakelijk dat hij aannemelijk maakt uit welke regio hij precies afkomstig is zodat kan worden nagegaan of de betrokkene nood heeft aan internationale bescherming.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen en zijn levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, nalaat een reëel zicht te bieden op zijn herkomst, zijn verblijfsituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien en de asielinstanties verhindert zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. Zoals bepaald in paragraaf 205 van het UNHCR *"Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status"* is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en zijn verleden opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen. Vermits verzoeker geen duidelijkheid schept over zijn verleden en de hieraan verbonden verblijfplaatsen, stelt hij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en derhalve ook de Raad in de onmogelijkheid zijn beschermingsnood correct te beoordelen.

2.5. De door verzoeker in het kader van huidige asielaanvraag bijgebrachte documenten vermogen geenszins de eerdere beoordeling van zijn asielaanvraag alsnog in een ander daglicht te plaatsen. Immers, het Afghaans paspoort dat hij thans voorlegt waarin wordt gesteld dat hij geboren zou zijn in Helmand neemt niet weg dat hij middels zijn verklaringen in zijn opeenvolgende asielaanvragen zijn afkomst niet heeft aangetoond, omdat hij zelfs niet concreet op de hoogte was van de actuele veiligheidssituatie in Helmand. Niettegenstaande de authenticiteit van het op 13 oktober 2009 verkregen paspoort geenszins wordt betwijfeld, kunnen wat de inhoud betreft de nodige vraagtekens worden geplaatst omdat dit document is afgegeven op basis van verzoekers verklaringen en een loutere kopie van een taskara waaraan evenmin enige objectieve bewijswaarde kan worden toegekend gelet op de bloeiende handel in valse Afghaanse documenten. In de mate dit paspoort uitsluitel biedt over de nationaliteit van verzoeker, wijst de Raad erop dat de vermelding dat hij geboren is in Helmand niets wijzigt aan de vaststellingen dat verzoeker niet in het minst aannemelijk maakt dat hij daar naartoe teruggekeerd is, noch biedt dit paspoort uitsluitel over verzoekers verblijfplaats(en) elders in Afghanistan.

De Raad benadrukt volledigheidshalve nog dat dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de wet vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS